

MEDLEMSBLAD **FREM**

Boldklubben

NR. 2

APRIL 1952

8. AARG.

Knud Larsen

Hvad er der galt i fodbold i dag?

Vi sad en aften, vor gamle 1. holdsspiller og ungdomstræner Knud Larsen, vor ungdomsinspektør, Børge Mosfeldt og undertegnede, og sludrede, og naturligvis var det hovedsageligt fodbold og specielt om de problemer, der er rejst og de udtalelser, som er fremkommet i medlemsbladet under ovenstaaende overskrift. Samtalen blev lang, og problemerne blev endevendt, men jeg skal i det følgende forsøge at gengive nogle af de udtalelser, Knud Larsen fremkom med. De har efter min mening en speciel interesse, ikke alene fordi Knud er anerkendt som en af de bedste ungdomstrænere herhjemme, men ogsaa fordi han stadig staar midt i arbejdet og uden for Frem's rammer, og endvidere fordi han som bekendt er lærer ved DBU's instruktionskursus for ungdomstrænere.

Spm.: Jeg ved ikke, hvor meget du ser af turneringskampe i DMT, Knud, men vil du — ud fra det, du har set — udtale dig om den øjeblikkelige standard i dansk fodbold, f. eks. sammenlignet med den tid, du selv spillede — altsaa op til 1948?

— Jeg ser i alt fald saa mange, at jeg med sindsro kan sige, at standarden er betydelig ringere. Aarsagen er jo dog ligetil. Jeg ved ikke, hvor mange spillere, der er gaaet over, men mon ikke ca. 20? Disse 20 er ikke at ligne med to hold, men med 5—6 hold! Vi maa jo ikke glemme, at det var nøglespillerne — de konstruktive — de farverige, der rejste.

Spm.: Hvorfor gaar det saa langsomt med at udfylde hullerne efter de bortdragne? Er de unge spillere rundt om paa 1. holdene daarlignere udstyret for divisionsfodbold, end de, der tidligere kom op som afløsning? Det er jo bl. a. en kendsgerning, at ingen af dem har kvalificeret sig til landsholdet, til trods for, at der er endog meget billigt køb til de fleste pladser —?

— Efter store træer bliver store huller, og dem fylder nye ikke ud lige med det samme. Tilsyneladende er de daarlignere udrustet teknisk — spillers kvalitet kunne jo tyde derpaa — men de har jo heller ikke, som vi, haft den fornødne tid til at vænne sig til tempo og atmosfære. Medens vi — enten gennem nogle aars spil paa sekundahold eller en tid som »passager« paa 1. hold — fik en rimelig tid til at indspille os paa holdet — kort sagt til at »modne« — skal disse unge spillere nu fylde huller efter »stjerner« — et helt urimeligt krav.

Tænk paa, at selv saa gode folk som Egon Sørensen, Ove Sørensen, Walther Christensen, Sv. Frederiksen, Hans Colberg, ja, der er sikkert flere, havde en periode paa sekundahold, i n d e n deres optræden for uhyrer som publikum og presse, og dengang var holdet ydermere saa stærkt, at de kunne spille uden det nervepres, som vort nuværende hold maa gennemgaa søndag efter søndag. Ogsaa vor tid kendte nervekampe — pokalkampe — og spillet var som regel i disse kampe ikke af samme kvalitet som i turneringskampene. **Nu spiller de fleste hold turneringskampe med »pokalnerver«**, og spillet lider følgelig derunder. Før i tiden blev to til tre klubber som oftest hurtigt tabt af feltet — de øvrige kunne spille nogenlunde roligt. I dag er det lige omvendt.

Spm.: Flere af indl. i bladet antyder, at der er noget galt med træningsmetoderne — lært paa DBU's kursus. Du, som selv er lærer ved disse kursus, maa have en mening om de metoder, som I lærer de kommende trænere at undervise efter?

— Ja, der stilles i indlæggene bl. a. spørgsmaalet: Kvæler man »naturtalentet« ved at lægge det ind i en spændetrøje af træningsforskrifter og autoriserede træningsmetoder lært paa

DBU's kurser og: Stivner man i træningsmetoderne, saaledes at drengenes naturlige spilleglæde og spillefacon pilles ud af dem ved en misforstaaet opfattelse af de retningslinjer, der anvises paa DBU's trænerkursus. Det sidste spørgsmål er jo ingen kritik af DBU's kursus. Spørgsmaalet, der forekommer i indlægget fra Svend Frederiksen, der selv har gennemgaaet kurset — siger jo netop misforstaaet opfattelse af retningslinjer. Det er jo saadan, at man paa nævnte kursus faar at vide, hvordan et træningsprogram kan tilrettelægges og hvorledes man bør omgaaes unge mennesker. Folk, der har levet et liv i fodbold, har nedfældet deres erfaringer, som man faar foræret, og man faar at vide baade i skrift og tale, at »naturtalentet« skal plejes, ikke kvæles. Har man f. eks. en udpræget kejtbenet dreng, der baade dribler, skyder, tager bolden ned med kejten, er det naturligvis ikke en træners opgave at vænne ham af med det. Hans akavede (for ham naturlige) spillefacon er ham jo et stort aktiv; tænk blot paa højrefodsbokseren — det tager ofte saa lang tid at finde ud af ham, at kampen er tabt. Hans særpræg skal naturligvis plejes og vedligeholdes, samtidig med, at man paaviser over for ham, hvor mange muligheder der forspildes ved, at han ikke er i stand til at bruge sit højre. Manglen maa saa søges afhjulpet, bl. a. ved vinterens indendørsarbejde.

Om træneren (trænerne) har misforstaaet sin opgave, kan jo nemt konstateres ved, at hans arbejde jævnlige følges, og af andre end juniorinspektøren. Men gør man det?

Spm.: Hvad med ungdomstrænerens jagt efter resultater? Er den ikke ofte aarsag til, at evt. talenter forspildes eller overses til fordel for den fysisk stærkere dreng, der netop i de yngste klasser kan have en afgørende indflydelse paa resultatet i en kamp, bl. a. i kraft af et haardere og længere spark?

— Ja, her kommer vi ind paa et emne, hvor det desværre staar sørgeligt til. Langt de fleste ungdomstrænerere har desværre misforstaaet deres opgave, og for ikke at overdrive, vil jeg sige, at 9 af 10 jagter efter resultater. **Hvor er det trist** at være vidne til det begejstringsbrøl, der følger ovenpaa et maal, scoret af en stor c. half paa en halv banelængdes afstand, og **hvor er det bittert** at se, med hvilken fryd et selvmaal modtages. **Hvor er det misforstaaet** at høre dessinen — skyd høj — skyd højt — naar man har konstateret at modstandernes maalmand er lille, og **hvor er det haabløst**, at en god afslutning paa et godt angreb afføder kritik, fordi bolden ikke gik i maal.

Der findes trænerere, der paa fingrene kan stiltinger og maalaverager fra søndag til søndag — der findes de, der bruger vendingen *j e g v a n d t i dag*; men mærkeligt nok naar det gaar den anden vej, bruger udtrykket: *D r e n g e n e t a b t e*, og der findes de, der hellere vil se holdet vinde

hylende uretfærdigt — end at se det tabe efter at have spillet godt. Ved tilrettelæggelse af træningskampe undgaar man omhyggeligt hold, som man skal møde i begyndelsen af turneringen. Med sagligheden er det saa som saa. I hvor mange medlemsblade kan man finde omtale af egne hold, der har tabt til bedre modstandere? Aarsagen er næsten altid, at holdet spillede under sin standard.

Naturligvis er der undtagelser, men som helhed staar det sløjt til, og jeg er bange for, at det varer længe, inden ungdomstrænerne vokser fra »børnesygdomme« som at stille holdene op efter vægt eller til bevidst at gaa ind for at vinde en 2. drengerække fremfor at blive daarligere placeret i en 1. drengerække.

Denne jagt efter resultater — der er til uendelig stor skade for de unges udvikling — **skyldes formentlig den opfattelse, at resultaterne er udtryk for hans kvalifikationer.**

Det er naturligvis helt galt, idet enhver træner kan præstere resultater ved at manipulere med spilleret materialet.

Klubberne og unionen har dog ogsaa deres andel i skylden for denne jagt. Hvis man spørger et bestyrelsesmedlem, om han ikke synes, at det er kortsynet politik, ved jeg saa udmærket, at svaret vil blive bekræftende, men ikke desto mindre offentliggøres med slet skjult stolthed resultaterne i medlemsbladene, og man bringer efter hver sæsonafslutning en pointstabel, der skal vise, hvilken klub, der er den bedste. I vort eget medlemsblad har fornylig været offentliggjort to, der stammer fra AB og Fremad, begge med en beregning, der stiller dem selv gunstigst. At storklubberne paa grund af deres bredde saa scorer en masse points i rækker, hvor klubber, der opføres i tabellen, ikke kan stille hold, nævnes blot for at anføre, at den tillige er meningsløs.

Unionens fejl er den, at den foretager op- og nedrykning, en ting, der i hvert fald ikke giver ro i ungdomsarbejdet, og det er sikkert nogle steder bl. a. aarsag til resultatjagten. At det saa ved siden af er uhyre svært, endsige umuligt at sammensætte rækkerne efter formodet spillestyrke, siger sig selv — spilleret materialet kan jo variere stærkt fra aar til aar. Da jeg engang over for en unionsmand paapegede det uheldige ved denne op- og nedrykning, fik jeg til svar, **at de maatte vænnes til i de unge aar, at det gjaldt points! — De skal altsaa »kobberforhudes« som smaa — vænnes til »nedrykningsspøgelset«.**

Ordningen blev iøvrigt begrundet med, at drengene spillede for mange kampe, saaledes at man maatte afvikle foraarssæsonens sidste kampe paa haarde, tørre baner og efteraarssæsonens paa vaade i blæst og regn.

Ungdommen i Frem, AB og Fremad, A. har dog ikke for mange kampe, idet man i fællesskab med »1901«, »Næstved« og »Køge« har lavet en »træningsturnering«. Turneringen skal være afviklet, inden sæsonens start, hvilket for

det meste vil sige, at kampene vil blive afviklet paa frosthaarde baner. Der benyttes anerkendte dommere, og der spilles efter den regel, at højst to spillere maa udskiftes i første halvleg! **Saa højtideligt træner ikke engang førsteholdet!**

Drengene spiller iøvrigt ikke for mange kampe — de kunne saamænd i den lyse tid — ved siden af — spille en aftenkamp pr. uge; det ville de lære mere af end manganen en træningsaften, hvor det samme forsvar spiller overfor det samme angreb, aar efter aar. Saadan foregaar træningen jo de fleste steder. Nu er det jo saadan, at naar man kritiserer, bør man ogsaa helst kunne foreslaa noget bedre, men jeg er naturligvis klar over, at det vil være svært at tilfredsstille alle. En udvidet rækkel — enkeltspillet — ville dog imødekomme en del forstadsklubber, hvis ungdom gerne vil prøve kræfter med de store — der er jo ogsaa en verden udenfor Verona! **En dobbeltturnering mellem 1., 2., og 3. divisionsklubberne i Storkøbenhavn, hvor nedrykning var afhængig af 1. holds udtræden af 3. div. er vel hverken ideel eller helt retfærdig, men ville dog hos de fleste klubber skabe arbejdsro i ungdomsafdelingerne!**

Spm.: K. K. Hansen angriber lærebøgerne fra DBU's kursus. Er det dit indtryk, at der er mangler ved dem?

— Jeg vil nøjes med at sige, at Lundberg fik det job skal vi sige at popularisere stoffet og udvide det, og vel ogsaa at gøre det brugbart for seniortrænere. Min mening er, at der er øvelser, der er bedre end andre, men at de giver den træner, som kommer paa kursus et større udvalg. **Og saa staar det jo til træneren selv at bruge dem, han synes bedst om og finder rigtigst.** Iøvrigt er det jo rigtigt, at ingen er udlært, fordi han har været paa kursus. Den gode og rigtige træner maa stadig arbejde selv med problemerne ud fra det, han stilles overfor i sin daglige omgang og træning med drengene.

Spm.: Næsten alle indl. pegede paa en mentalitetsændring hos de unge spillere af i dag, mest med hensyn til en mere selvstændig træning udover den »faste tid«, der er afsat af klubberne. Hvad har du at sige hertil?

— I »gamle« dage spillede vi bold altid, hvor og naar vi kunne komme til det. Og næsten ligegyldigt hvad det var vi sparkede til! Nu om dage er der imidlertid saa meget andet, der trækker. Skolen lægges der større vægt paa, alle skal i mellemskolen, andre idrætsgrene er blevet mere populære end i vor tid. Og derfor er der for faa unge spillere, som har fornøden energi og tid til at gøre en ekstra indsats. Dersom de ser, at de ikke med det samme kan kvalificere sig til et af klubbernes bedste hold, saa holder de enten op med at spille fodbold, eller kaster interessen paa noget andet. **Men det er saa absolut givet, at den selvstændige ekstra træning er den eneste vej for den spiller, der vil frem i forreste række!** Som jeg sagde før, lærte vi »gamle« det hele ved at spille saa ofte som muligt. Før

M a g n e r kom til Danmark i 1939 kendtes praktisk talt intet til den saakaldte tekniske træning. Nu er mulighederne for den ærgerrige langt bedre end før, men det er mit indtryk, at det er saa som saa med ærgerrigheden hos de unge i dag til trods for de store muligheder, som bydes den, f. eks i form af oplevelser paa rejser osv.

Spm.: Tror du, at de store ungdomsafdelinger rundt i klubberne virker som en hemske med hensyn til at frembringe gode 1. holdspillere? Dermed mener jeg, at træningen bliver for meget »sandkasse« for de mange, og man glemmer eller har ikke tid til at tage sig af de virkelige talenter?

— Det er efter min mening helt rigtigt, at vi som amatører lader saa mange som muligt nyde godt af de penge, der spilles ind i fodbold, og at man netop — som specielt Frem — kan fritidsbeskæftige saa mange drenge for saa rimeligt et kontingent. Det er gaaet tidligere med at finde de spillere, man skulle bruge til 1. holdene, og den tid kommer igen. Det er blot det øjeblikkelige hul, som den store udvandring foraarsagede, som skal dækkes, og det vil tage tid. Jeg kender lidt til det svenske ungdomsarbejde, som er meget professionelt betonet, idet man derovre har lukkede ungdomsafdelinger paa 30—50 drenge, som man naturligvis kan pleje meget omhyggeligt. Ja, det er faktisk saadan, at man fører journal over de enkelte spillere. Jeg kan fortælle, at jeg engang for ikke saa længe siden saa en saadan svensk ungdomsleders rapportbog. Der stod at læse, at klubbens hold havde spillet en kamp mod en anden klub og tabt den, mest paa grund af modstandernes centre half, der betegnedes som et stort emne. Rapporten sluttede meget talende med følgende ord: **»Har indledt underhandlinger med ham om at skifte klub!** Iøvrigt medens vi taler om svensk fodbold, vil jeg gerne slaa til lyd for min gamle kæphest: træning i lette sko, som den praktiseres i Sverige. Det giver et dejligt hurtigt fodskifte, som er saa afgørende for balancen og indstillingen til bolden i sparkeøjeblikket. Jeg vil paatage mig, dersom jeg saa et svensk og et dansk hold spille mod hinanden, og ikke vidste hvem der var hvem, at udpege det svenske hold.

Spm.: Og til slut, Knud, hvad har du at sige til problemet om de unges overgang til seniorafdelingen?

— Kun at det er meget vanskeligt at holde paa de fleste af dem. Som jeg tidligere sagde, vil de, som ikke kan kvalificere sig til klubbernes bedste hold, og som ikke er i besiddelse af en særlig ærgerrighed, holde op, eller de gaar i en mindre klub. Det har altid været saadan, at mange hellere vil spille paa en mindre klubs 1. hold, end paa et 3—4 hold i storklubberne, og saadan vil det fortsætte uden tvivl. Ideen med en særlig leder til at tage sig af disse ungseniore er sikkert god, men det er et vanskeligt job, fordi mange af de unge er vanskelige!

V. S.

Generalforsamlingen

Mandag den 17. marts kl. 19 afholdt klubben sin ord. generalforsamling i Park-Teatrets selskabslokaler med Aage Jensen som dirigent.

Formanden, Vilh. Skousen, mindedes i en smuk og dybtfølt tale generalkonsul Louis Østrup, Leif Nielsen, Søren Christensen og Stefan Rasmussen, der i det forløbne aar er afgaaet ved døden.

I sin beretning omtalte form. klubbens sportslige stilling, takkede for den interesse og glæde, hvormed der arbejdedes i saavel senior som yngre afdeling, glædede sig særligt over 1. holds gode indsats i efteraaret, navnlig i kampen mod Køge, hvor holdet tilfulde viste, at det kan kæmpe.

Det var form.s opfattelse, at cricket havde faaet en tiltrængt saltvandsindsprøjtning ved nye turneringsordning, og man vil med interesse afvente resultatet af træningen i gymnastiksalen i vinter. Der arbejdes for tiden for dannelse af en cricket-union, men om resultatet kunne der ikke paa nuværende tidspunkt siges noget.

Skousen redegjorde for de forhandlinger, der er ført med provinsens repræsentanter om en ny forfatning for DBU, men heller ikke her forelaa noget resultat.

Form. meddelte, at R. Mountford fratraadte som klubbens træner med foraarets afslutning og bragte ham sin og bestyrelsens tak for godt arbejde. Bestyrelsen havde skrevet kontrakt med Leo Nielsen som klubbens træner.

Da Københavns Idrætspark havde frafaldet kravet om afgift for klubbens medlemmer ved kampe i Idrætsparken, hvor de tidligere havde haft gratis adgang, havde klubben vedtaget, at den bestaaende ordning skulle bibeholdes indtil videre.

Til slut bragte form. en tak til alle, der havde udført et arbejde for klubben, derunder en særlig tak til sekretæren L. Svane.

Flere medlemmer havde ordet til formandens beretning, og særligt billardets flytning til det tidligere bordtennisrum i kælderen gav anledning til en varm diskussion. Alle, ogsaa kritikken, var dog enige i, at klublokalet havde vundet i udseende ved flytningen.

Pauli Jørgensen ønskede Leo Nielsen til lykke med stillingen som klubbens træner og tilsagde ham sin og sine kammeraters støtte.

Form. svarede de forskellige talere, hvorefter beretningen godkendtes enstemmigt.

Kassereren fremlagde det reviderede regnskab, der balancerede med kr. 157.834. Det godkendtes enstemmigt.

Alle valg var genvalg med undtagelse af spilleudvalget for fodbold, hvor Bent Werge valgtes i stedet for Leif Knudsen.

Under eventuelt efterlyste Pauli Jørgensen en a jour føring af klubbens kartotek, saaledes at ældre medlemmer kunne faa en hilsen fra klubben paa store højtidsdage.

G. H.

F. O. B.

Til orientering for medlemmer, der maaske ikke er klar over, hvad disse initialer dækker, skal jeg her fortælle lidt om denne forening.

Frems Old Boys er en forening af gamle medlemmer, der føler trang til engang imellem at mødes og i kammeratligt samvær opfriske minder fra den tid, de selv trillede med den »runde«.

Foreningen er strengt selskabelig og blander sig paa ingen maade i Frems anliggender. Vi mødes en gang om maaneden, undtagen i maanederne juni, juli og august. Paa mødeaftnerne udvikles en kegleturnering og bagefter sætter nogle sig til kortbordet, medens andre har det hyggeligt sammen over en kop øl eller et stykke smørrebrød, og naar vi nu fra næste sæson igen flytter ind i forsvarsbrødrenes hus, bliver der ogsaa lejlighed til at spille billard og det overvejes i øjeblikket at starte en billardturnering for medlemmer, der er interesseret heri.

En smule filantropi dyrkes ogsaa i foreningen, idet denne hvert aar skænker et par fodboldstøvler til en dreng fra hver af de fire kategorier indenfor Yngre afdeling.

Hvis du skulle have lyst til at være med, kan du søge optagelse ved at henvende dig til 2 med-

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtsgade

Telefon Nora 31 y - Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

derfor... den smukkeste Ring til den billigste Pris

Boldklubben **FREM**

stiftet 17. Juli 1886.

Adresse: Julius Andersensvej 3, S.V.

Telefon: Valby 1317 - 1331.

Medlemstelefon: Valby 1331.

Kontortid: 13—17 (Lørdag undtaget).

Postgirokonto: 65,388.

lemmer af FOB, som da paa det følgende møde foreslaar dig til optagelse, og hvis du opfylder de faa krav, der stilles, faar du besked fra forningens sekretær, om optagelsen er godkendt af medlemmerne.

For at blive optaget maa følgende betingelser iagttages:

1. Medlem af boldklubben »Frem«.
2. Medlem af boldklubben »Frem« i en længere aarrække og helst have deltaget paa et af klubbens hold.
3. Være fyldt 30 aar.

Kontingentet er 3 kr pr. maaned i de maaneder, vi mødes — i sommertiden betales intet kontingent. Desuden afholdes hvert aar en vinterfest og en fest ved sæsonens afslutning. Tænk nu lidt over, om du ikke kunne have lyst til at være med. Du giver dig selv mange herlige timer sammen med gamle kammerater.

P.M.

Nu maa det være slut ...

Af Finn Spannings referat i Politiken af kampen Skovshoved—Frem tillader vi os at bringe følgende afsnit under ovenstaaende udsnitts-overskrift:

Skuffede Skovshoved i spillet, skuffede de om muligt endnu mere ved deres alt for ureglerede metoder. En overgang i første halvleg var skovserne ét stort frispark og desværre af den grimme art, som er for farlig for modspillerne. Der blev dømt et hav af frispark, men det syntes ikke at være nok over for Skovshoved. Der skal skarp lud til skurvede hoveder, og kan skovserne ikke snart blive akklimatiseret i den henseende, saa er det uomgængeligt nødvendigt, at dommerne tager skrappe repressalier i anvendelse end blot frispark, henstillinger og advarsler. Det skulle ikke være nødvendigt, at der først skal ske noget virkelig alvorligt.

Og derefter følgende »klip« fra B.T.:

Dommer Jarl Hansen havde en meget travl tid i gaar i Idrætsparken, hvor Skovshoved og Frem i perioder spillede endog meget hurtigt, og der skete hele tiden »noget«. Set under det perspektiv synes vi, at dommeren klarede opgaven ganske godt, selv om Jarl Hansen et par gange var uheldig at komme til at fløjte for frispark, hvor den spiller, der skulle have fordel, alligevel havde faaet bolden under kontrol, saaledes at det hold, der havde forset sig, ikke blev straffet.

— Det var en meget svær kamp at dømme i, sagde Jarl Hansen bagefter til B.T. Jeg maatte uddele 3 advarsler for at holde gemytterne i ave. Det var til Leif Juul Christiansen, Skovshoved, samt Frem'erne Harald Gronemann og Bent Jørgensen.

Det kan nok siges at være lidt usædvanligt for en debutant at begynde med at faa en advarsel, men Juul Christiansen lavede adskillige frispark og »klippede« benene paa Bent Jørgensen, der havde trukket sig fri. Det sidste indbragte advarslen.

Tor.

Jeg kan ikke dy mig for at kommentere ovenstaaende udtalelse i relation til Spannings referat, og man maa have mig undskyldt, dersom det skulle blive lidt skarpt. Jeg kan modsat B.T. ikke se, at Jarl Hansen »klarede opgaven ganske godt«, og at det blev »en meget svær kamp at dømme i«, skyldes udelukkende Jarl Hansens svaghed! Til at klare en kamp hører nemlig ogsaa, at dommeren formaar at gribe ind overfor de spillere, som i gentagne tilfælde laver frispark »af den grimme art«, og ikke at give spillerne det indtryk, at man hver gang kan slippe med et frispark. Ifølge samtlige bladreferater — og vel ogsaa efter hovedparten af tilskuernes mening — havde det været paa sin plads at stoppe Skovshoved paa en mere bestemt maade, end tilfældet var — og paa et meget tidligt tidspunkt af kampen. Saa havde Jarl Hansen sikkert faaet slaaet lidt koldt vand i blodet paa de værste brushoveder og haft en chance for at faa kontrol over spillet. Nu tabte han den, selvom han dømte »et hav af frispark« baade i tide og mange gange i utide. Det maa have virket noget inkonsekvent for Jarl Hansen, da han efter kampen skulle skrive sin indberetning til DBU — og samtidig indberette advarslerne —, at der var to Frem'ere mod een mand fra Skovshoved paa listen. Jeg skal være den sidste til at forsvare vore egne spillere mod den slags spil, der fortjener indberetning eller anden alvorligere form for »straf«, men dette, at vi havde to mod deres ene, virker fuldstændig latterligt! Der er noget, der hedder aarsag og virkning, og selvom man ikke maa lade sig provokere, saa blev vore spillere her udsat for en meget paagaende, provokerende spillefacon, som — sideløbende med dommerens svaghed — fik dem til at forløbe sig. Det er beklageligt, men har altsaa de undskyldende momenter som de ovennævnte. Men anmærkningerne i »karakterbogen« staar vel nu hos DBU uden nogen forklaring — og i forholdet to mand mod en i vor »favør«, ja — man har

Amagerbrogade 96 . Telf. Amager 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation af
alle Musikinstrumenter

endnu ikke rigtigt forvundet denne »overraskelse«.

Iøvrigt vil Spannings bemærkninger til Skovshoved finde den kraftigste tilslutning overalt, hvor man ønsker at se fodbold, og ikke blot spekulerer i »dramatik«, naar denne skal bestaa i grove frispark, eftertacklinger o.s.v. Man er ved at bringe spillet i miskredit, og en række svage dommere har hovedansvaret for udviklingen.

Det ville være rart, at man saa noget til DBU's dommerudvalg, og at der fra den side blev grebet ind, saaledes at de svageste dommere blev skilt ud. I den forbindelse kunne jeg lide at se, om dommeren fra vor kamp i Odense mod OB har faaet nogle »anmærkninger« hos DBU for sin ledelse af kampen ogsaa. Der skete nogle graverende fejltagelser om *hvem* og *hvorfor*, der skulle »advares«.

Red.

Tackling

At tackle er dels i nærkamp at anfægte en modstanders besiddelse af bolden og dels at blokere bolden i det øjeblik, modstanderen spiller den eller umiddelbart derefter, men saaledes, at man ikke samtidig skubber ham. Hvis man samtidig skubber, gælder reglerne for skub. Det er altid lovligt at tackle. Selv maalmanden, der indenfor sit maalfelt har en vis beskyttelse mod at blive skubbet, har ikke en tilsvarende beskyttelse mod at blive tacklet. Det maa dog erindres, at naar maalmanden holder bolden, maa man ikke sparke eller træde den fra ham eller forsøge derpaa, idet dette anses for farligt spil.

Den glidende tackling er lovlig, selv om den muligvis resulterer i, at den tacklede spiller falder over tacklerens fremstrakte ben, og selv om

tackleren ikke faar rørt bolden. Naar blot tacklerens hensigt var at spille bolden, er tacklingen lovlig. Hvis en spillers hensigt i virkeligheden er at spænde ben og blot søger at camouflere ben-spændet som en glidende tackling, vil den erfarne dommer se det og dømme frispark for ben-spændet.

Tackling med samlede ben er lovlig. Saafremt tackleren springer frem for at tackle med samlede ben, og dommeren skønner, at der derved opstaar fare for, at tackleren ikke lander med benene foran bolden, men naar helt frem paa modstanderens fødder eller skinneben, vil han dømme frispark for farligt spil, men dette tilfælde forekommer formentlig aldrig.

Naar bolden befinder sig paa jorden, maa man altid med foden blokere bolden, selv om modstanderen har saa megen fart paa, at det maa forudses, at han vil slaa en kolbøtte over den.

(Vink fra dommerklubben)

Vi har modtaget:

De bedste!

Paa vor sidste generalforsamling lyste du efter stof til vort medlemsblad. Emnet, der mest har interesse er vel nok træningsmetoderne, dem vil jeg ikke blande mig i, da jeg ingen erfaringer har paa dette omraade. Jeg kommer sjældent paa banen og kender derfor ikke Mountfords og Leo Nielsens metoder, men ved at læse et rejsebrev fra Carl Aage Præst, ser det ud til, at ungareren Sarosi er inde paa noget af det rigtige ud fra den synsvinkel, at resultaterne tæller, og der kan man jo ikke komme udenom, at Juventus ligger meget godt.

Naar jeg tager et skøn over Frem's spillere gennem de senere aar, kommer jeg til det resultat, at fortidens spillere var bedre, hvad saa grunden end er, men det er maaske noget, jeg er alene om, men der er jo ogsaa »gamle« fremere, der maaske ikke deler mine synspunkter. I de 37 aar jeg har været medlem af Frem har følgende hold været »alle tiders« bedste Frem-hold efter mit skøn.

Otto Larsen, Sofus Nielsen, Pauli, Knud Kastrup og Bernh. Andersen; Sofus Johansen, Hans Hansen og Svend Olsen; Knud Christoffersen og Johs. Hansen; Sofus Hansen.

Med venlig hilsen.

Albert Hansen.

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

★ Ungdomsafdelingen ★

Træningsturneringen

A.B. — Fremad A. — Frem contra provinsen

I dagene d. 9/3, 16/3 og 23/3 afviklede vi træningsturneringen med AB og Fremad, A., og det blev nogle morsomme og spændende kampe. Med undtagelse af 2. drenge og 1. lilleput var kampene saa jævnbyrdige, at det var svært at afgøre, hvilke hold, der var bedst, til eksempel kan nævnes, at ynglinge-rækken blev afgjort paa maalaveragen.

Resultatet af alle 6 holds kampe blev, at Frem fik 15 points, Fremad, A. 11 og AB 10 points, og følgende hold tog den 29/3 til Næstved for at møde vinderne af provinsens træningsturnering. Fremad, A. 1. ynglinge, som mødte Køge, Fremad, A. 1. junior—Næstved, AB's 2. junior—B 1901, Frem's 1. drenge—Køge, AB's 2. drenge—B 1901 og Frem's 1. lilleput—B 1901, altsaa 2 hold fra hver klub.

Kampene i Næstved blev af begge AB's hold, 2. junior og 2. drenge, vundet overbevisende. Juniorerne vandt over B 1901 med 4—1 og drengene ogsaa over B 1901 med 8—1. Begge AB's hold viste udmærket fodbold, navnlig drengene spillede stærkt.

1. ynglinge blev vundet af Køge med 2—1 over Fremad, A. i en jævn, god kamp.

1. junior blev vundet af Næstved, som var klart det bedste hold, navnlig angrebet spillede godt, og Fremad, A. blev slaaet med 5—3.

1. drenge kamp blev noget rodet, vi vandt knebent 2—1, men vort hold viste i glimt det bedste spil. Som undskyldning tjener, at holdet havde spillet lørdag mod HIK.

1. lilleput spillede mod B 1901, mod hvem vi havde revanche til gode for et nederlag i efteraaret paa 5—1. Vi konstaterede med glæde, at vinterens træningsarbejde med boldøvelserne har sat sit præg paa holdet. Vi vandt med 4—3 i en jævnbyrdig kamp mellem to lilleputhold, der begge maa betegnes som over gennemsnittet, og der er paa begge hold flere drenge med store evner for fodboldspillet.

Stævnet forløb udmærket og var godt tilrettelagt af Næstved Idrætsforening, blot var vej-

ret koldt, men vi haaber til næste aar at faa lagt slutkampene en gang i maj eller juni, saa vi kan faa en god skovtur ud af det.

Juniorene

Som I sikkert alle ved, alholder DBU hvert aar en landsturnering mellem hold fra hovedstaden, de fem landsdele, Jylland, Fyn, Sjælland, Lolland-Falster og Bornholm plus et hold fra Syd-Slesvig.

Denne gang afholdes turneringen i Helsingør i pinsedagene, der i aar falder den 1. og 2. juni.

Det er jo enhver drengs store ønske at komme til at repræsentere den union, han tilhører, og det er ogsaa en oplevelse at være med her, hvor man træffer jævnaldrende fra alle dele af landet og paa denne maade er med til at knytte kammeratskabet mellem landsdelene. For at komme med her maa der imidlertid gøres et stykke arbejde. Konkurrenten er knivskarp — der er mange gode boldspillere at vælge imellem, og da der kun skal udtages 15 mand, kan I maaske forstaa, at det ikke bliver helt gratis at komme mellem de udvalgte.

Juniorudvalgets medlemmer har fulgt jer meget nøje i efteraarets kampe og ogsaa her i foraaet vil der være 1 eller 2 mand tilstede ved jeres kampe for at følge præstationerne og finde frem til de bedst kvalificerede. Mange navne er allerede noteret op, og listen over emner vil sikkert øges efterhaanden som foraarsturneringen skrider frem. Inden udvælgelsen vil der blive afholdt nogle kampe mellem udvalgte hold. Dette foregaar onsdag den 14., mandag den 19. og onsdag den 21. maj paa ABs bane.

De drenge, der kommer med her, vil faa besked om det af deres træner, og mellem disse spillere udtages det endelige hold onsdag den 21. maj.

Der er altsaa noget at kæmpe for, og det er mit haab, at du vil gøre noget ved det og paa denne maade skaffe dig en dejlig oplevelse.

PM.

I.—II. Juniorene

Saa gaar vi i gang med den sidste halvdel af turneringen, for 1. juniors vedkommende er der jo noget at indhente, vi sluttede efteraaret som nr. 7. Vi skulle jo gerne nogle pladser højere op.

FREM'S SPILLEDRAGT

faas i klubben eller i

Klubbens Leverandør

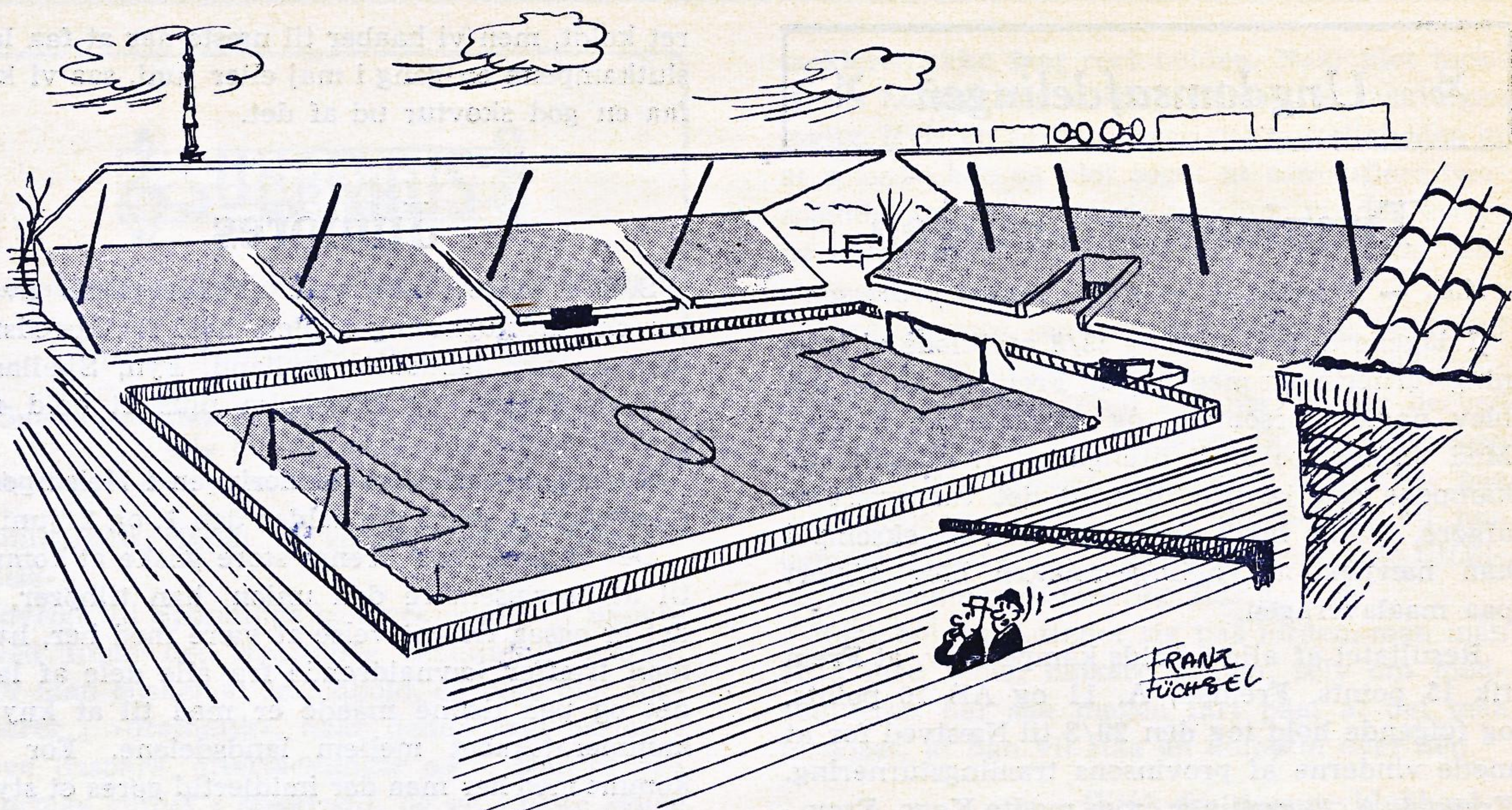
Sportsmagasinet
F.F.B.

Amagertorv 11

Ctr. 689

Ctr. 14758

Er du helt sikker paa, at det er idag AB og Frem spiller?

Der er arbejdet godt i salen i vinter af dem, der kunne møde, der er desværre mange, der ikke har kunnet deltage paa grund af aftenskole.

1. junior har deltaget i en træningsturnering med AB og Fremad A.

Den første kamp blev spillet paa ABs bane d. 3. marts, vi vandt med 2—0, et pænt resultat. Vi har senere spillet træningskamp mod B 93, hvor vi fortjent tabte 0—2, efter denne kamp blev jeg desværre nødt til at lave lidt om paa holdet, der er et par stykker, der mener, de kan være med uden at træne, (de er sikkert blevet klo-gere). Altsaa, vi forbedrer vores stilling i for-aaret, og I maa møde til træning hver gang.

Her er resten af jeres kampdage i foråret.

- 3.—5. kl. 16,00: mod KB, KBs bane.
- 10.—5. kl. 15,45: mod Fremad, A. i Sundby.
- 17.—5. kl. 16,00: mod Brønshøj, Frem's bane.
- 24.—5. kl. 16,00: mod B 1903, Frem's bane.
- 4.—6. kl. 18,00: mod ØB, Frem's bane.

3. og 4. drengehold a.

Maa jeg først sige Holger Petersen, VIF, tak for indlægget i forrige nummer af medlemsbladet. Desværre staar der ikke andet i indlægget, end jeg paa forhaand vidste; men for at slutte dis-kussionen i denne sag kan jeg lige bemærke, at vi i marts maaned, paa foranledning af VIF, spil-lede 2 træningskampe paa en saadan maade, at Frem's 4. drengehold mødte VIF's 3. drengehold, og Frem's 3. drengehold spillede mod VIF's »saa-kaldte stærke« 4. drengehold. Frem vandt begge kampe henholdsvis 5—1 og 10—0.

Arbejdet i gymnastiksalen er nu afsluttet for denne gang, og jeg kan kun sige, jeg har været glad for den maade, I er gaaet op i arbejdet paa. Det er ikke saa spændende at lære de tekniske øvelser, men det er en nødvendighed, selv om der ganske vist andre steder bliver spillet »bold« hele aftenen. For at gøre det lidt mere spændende, har vi jo ogsaa med held indflettet flere smaa konkurrencer.

Nu staar saa turneringen for døren, og da vi har pæne placeringer at arbejde videre paa, vil jeg anbefale jer at passe træningen omhyggeligt, da vi har saa godt et materiale, at ingen vil blive benyttet paa turneringshold, uden at være godt forberedt.

Jeg vil her fremlægge en plan over turnerings-kampene i resten af foråret, saaledes at I i god tid kan disponere over jeres frisdage.

3. a:

- 3.—5. kl. 16,00: Frem—HIK.
- 10.—5. kl. 15,45: Frem—ØB.
- 18.—5. kl. 8,45: Frem—KFUM.
- 22.—5. kl. 12,30: Fremad, A.—Frem.
- 25.—5. kl. 10,00: Frem—B 1903.
- 30.—5. kl. 18,30: KB—Frem.

4. a:

- 4.—5. kl. 12,30: Fremad, A.—Frem.
- 10.—5. kl. 17,00: Frem—KFUM.
- 18.—5. kl. 9,00: KB—Frem.
- 22.—5. kl. 10,00: Frem—AB.
- 25.—5. kl. 8,45: Frem—Hvidovre.
- 4.—6. kl. 18,30: Frem—Vanløse.

Povl V. Olsen.

Medlemsbladet: Ansvarshavende redaktør V. Skousen.

N.C.-TRYKKERIET, KBHVN.